

Her Ruh, Evrimi için Dünya Planetine gönderilir. Zira Sizin Planetteki Evrim daha somuttur. Öbür Galaksilerdeki Varlıklar ise, Sizlerden daha mütekâmindirler. Ruhlar, ya kendi arzuları ile Dünya Planetine tekrar tekrar dönerler, ya da lüzum üzerine gönderilirler.

Güneş Sisteminizdeki Galaksilerin durumu, herkesin bilmediği bir Ortamdır. Senelerin Gücüne sahip İlâhi Varlıklar, bu Galaksilerin uygun buldukları Ortama göre Bedenlenirler. Buradaki irtibatlarını seyyaleler halinde yaparlar.

Kusursuz yaratılış Ortamını yaratmak, İnsanın kendi Ruh Düzeyinin Evrimi ile olur. Bu Ortamı bulması, o şahsın Tekâmülüne bağlıdır. Herkesin ne olduğu buradaki Kodlarından anlaşılır.

Evrenin Gücüne erişilecek Ortama İnsan kendi Ruh Düzeyinin Ortamı ile geçer. Daha önce de dediğimiz gibi, Tekâmül ilânihayedir. Daima Tekâmül ötesi Tekâmüller vardır.

Dünya Bedenini terk eden her Ruh Enerjisi, gideceği Ortamın içindeki Güçlerin yardımı ile yerini bulur. Her Ruha Evrimine uygun Ortam yaratılır. Ve sanki kendisi Dünyada imiş gibi, verilen Umumi Mesajlarla daha ileri Evrimlere hazırlanır.

Hazır olan Varlık, İnsanlığın Tekâmülü için, Görevli olarak Dünyaya gönderilir. Bunun ötesindeki Ruhlar, kendilerini Dünya Düzeyinde, kendi Ortamlarında, kendi Güçleri ile Artırırlar.

Irşat edilmiş Ruhlar, bu Ortamdakilere daima yardımcı olur. İşbirliği, Elbirliğidir. Vücut bulma ortamı ise, Kutsal yerlerdeki işlemlerle olmaktadır.

İnsan kardeşlerimizin Kutsal yerlerdeki Kutsal Işık'tan henüz haberleri yoktur. İnsanların Ruh Düzeyi, Ruhi Bunalımlarının tortusunda gelişir. Başı kanamayan İnsan, yarasını sarmayı beceremez. Ruhi Görüşler, Özdeki Görüş Ortamında açılır.

Ruh, bir Evren Işığı, bir Evren Enerjisidir. Kendine göre yoğunluğu vardır. Ama bu yoğunluk Birim ölçülerine göre ölçülemez. Takribi 15 miligramdır. **Nuvesi plazmadır.** İçindeki sıvı lüzuci bir ortam yaratır. Rahimdeki sıvı ile Ruhun nüvesindeki sıvının terkibi aynıdır.

Ruhtaki Evrensel Enerji, Gen Özü ile Hücre irtibatını sağlar ve onların gelişmesine yardımcı olur. Ruhi Enerji, rahimdeki Bebeğin inkişafı için şarttır. Ama ne var ki, Bebek Dünyaya gelirken Ruh bir Bütün olarak o Bebeğe sahip çıkar.

Artık o, onun Öz malıdır. Bütün zorluklara rağmen, onu asla terk etmez. Ama Ortamını bulamadığı anlarda, Bedenle irtibatı zayıflar, isterse o Bedeni her an terk etme Gücüne sahiptir.

Dünya yüzündeki Tekâmül, teknolojik yönden Asırların Asırlara etkisinden başka bir şey değildir. Ruhi Tekâmül ise, Evrensel Vibrasyonlarla olmaktadır. Bu Vibrasyonları alan Ruh Enerjileri, Dünya Düzeyindeki yaşantılarını denetim altına alır.

Ruh bir Bütündür, bölünmez bir Enerjidir ve daima Bâkidir. Dünyaya gelişimiz nasılsa, Dünyayı terk edişimiz de aynıdır. Bir kapıdan girer, öbür kapıdan çıkarız. Ölüm anında Ruhunuz, bir Bulut gibi Bedeninizi terk eder. Yükseldikçe yoğunlaşır, yoğunlaştıkça sıkışır, sıkıştıkça daha Güçlü bir Enerjiye dönüşür.

Sonra bu Enerji bir Işık olarak, özel işlemlerle Işık ötesi Evrene Göçer. Yani eskiden nasıl ki, Tanrının bir parçası olarak Bize gelmişse yine öylece aslına döner.